

Sygn. akt II Ka 840/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Dariusz Półtorak
Sędziowie:	SO Karol Troć SR (del.) Paweł Mądry (spr.)
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Barbary Szczepanik

po rozpoznaniu w dniach 29 grudnia 2021r., 11 stycznia i 21 kwietnia 2022r.

sprawy **L. G.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 8 września 2021 r. sygn. akt II K 230/21

I. w zaskarżonej części wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. z opisu czynu z pkt IV aktu oskarżenia eliminuje stwierdzenie „a po otrzymaniu pieniędzy nie dokonał spłat rat przyznanej pożyczki”,
2. z opisu czynów z pkt XVII i z pkt XVIII aktu oskarżenia eliminuje stwierdzenie „przy czym nie dokonał spłat rat przyznanej pożyczki”,
3. za datę popełnienia czynu z pkt XIX aktu oskarżenia przyjmuje 31 lipca 2019r.;
4. uchyla w całości obowiązek naprawienia szkody orzeczony w pkt III wyroku na rzecz pokrzywdzonego T. S.;

II. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze określając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 840/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 08 września 2021r. w sprawie II K 230/21

6.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. Granice zaskarżenia

6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

6.5. *Ustalenie faktów*

6.1.3. <i>Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	Ł. G.	<czyn z pkt II a/o> A. G. w dniu 21 listopada 2018r. zawarła z (...) Bankiem SA umowę o kredyt konsolidacyjny, na podstawie której otrzymała kredyt w łącznej wysokości 23.034,19 zł z przeznaczeniem kwoty 17.000 zł na potrzeby konsumpcyjne kredytobiorcy. Ze środków uzyskanych z tego kredytu	kopia dokumentacji bankowej	k. 1024

		<p>pochodziły pieniądze wręczone w luty 2019r. oskarżonemu przez małżeństwo P. i A. G.</p>		
2.1.1.2.	Ł. G.	<p><czyn z pkt IV a/o></p> <p>pożyczka otrzymana z (...), na podstawie umowy o nr (...), została spłacona w dniu 10 maja 2019r.</p>	pismo (...) sp. z o.o.	k. 1034
2.1.1.3.	Ł. G.	<p><czyn z pkt VI a/o></p> <p>pożyczka otrzymana z Centrum Rozwiązań Kredytowych, na podstawie umowy o nr (...), nie została spłacona</p>	pismo Centrum Rozwiązań Kredytowych	k. 1027
2.1.1.4.	Ł. G.	<p><czyn z pkt VII a/o></p> <p>pożyczka otrzymana z (...), na podstawie umowy o nr (...), nie została spłacona</p>	pismo (...) sp. z o.o.	k. 1034
2.1.1.5.	Ł. G.	<p><czyn z pkt XVI a/o></p> <p>pożyczka otrzymana na podstawie umowy o nr (...) nie została spłacona</p>	pismo Kancelarii (...)	k. 1032
2.1.1.6.	Ł. G.	<p><czyn z pkt XVII a/o></p> <p>pożyczka otrzymana z Centrum Rozwiązań Kredytowych, na podstawie umowy o nr (...), została</p>	pismo Centrum Rozwiązań Kredytowych	k. 1027

		splacona w całości w dniu 21 lipca 2019r.		
2.1.1.7.	Ł. G.	<czyn z pkt XVIII a/ o> pożyczka otrzymana z Centrum Rozwiązań Kredytowych, na podstawie umowy o nr (...), została splacona w całości w dniu 31 lipca 2019r.	pismo Centrum Rozwiązań Kredytowych	k. 1027
2.1.1.8.	Ł. G.	<czyn z pkt XIX a/ o> pożyczka otrzymana z Centrum Rozwiązań Kredytowych, na podstawie umowy o nr (...), nie została splacona	pismo Centrum Rozwiązań Kredytowych	k. 1027
2.1.1.9.	Ł. G.	<czyn z pkt XXVI a/ o> przesyłki kurierskie zawierające telefony komórkowe opisane w zarzucie odebrał osobiście od kuriera oskarżony w dniach 27 marca 2020r. i 01 kwietnia 2020r.	pismo DPD Polska	k. 1028-1031
zeznania I. R.	k. 1045-1045v			
6.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----
----------	-------	-------	-------	-------

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1	pisma	wiarygodność pism otrzymanych od firm pożyczkowych lub ich przedstawicieli nie budzi wątpliwości co do ich wiarygodności
zeznania I. R.	uzupełniające zeznania I. R. zasługują na walor wiarygodności, gdyż treść zeznań nie pozostaje w sprzeczności z dokumentami uzyskanymi od firmy kurierskiej	

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
--	--

Lp.	Zarzut	
3.1.	oskarżony w osobistej apelacji nie wskazał konkretnych zarzutów, lecz jedynie we wstępie apelacji wskazał, że podnosi zarzut obrazy prawa materialnego, zarzut obrazy przepisów postępowania, zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej mu kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- z uwagi na brak wyodrębnienia w apelacji oskarżonego zarzutów, zasadnym było odniesienie się w sposób zbiorczy do konkretnych argumentów wskazanych przez oskarżonego w uzasadnieniu apelacji, które, zdaniem oskarżonego, przemawiały za zmianą wyroku zgodnie z zawartymi w apelacji wnioskami;</p> <p>- oskarżony stwierdził, że w przypadku czynów z pkt XVII i XIX a/o zachodzi tożsamość czynu, gdyż w opisach tych czynów wskazano ten sam numer pożyczki, tj. nr (...), a zatem został skazany dwukrotnie za ten sam czyn. Zdaniem Sądu Okręgowego, w tym zakresie nie zachodzi rzekoma tożsamość czynu, a jedynie w toku postępowania przygotowawczego doszło do omyłki pisarskiej polegającej na błędnym powieleniu numeru pożyczki podczas formułowania treści czynu z pkt XIX. Otóż z akt sprawy wynika jednoznacznie, iż oskarżony zawarł 3 umowy pożyczki z Centrum Rozwiązań Kredytowych, które zostały opisane numerami (...) (pożyczka z dnia 07 lipca 2019</p>		

r.), (...) (pożyczka z dnia 21 lipca 2019 r.) i (...) (pożyczka z dnia 31 lipca 2019 r.). Z tych powodów opisem czynu z pkt XIX a/o objęto pożyczkę z dnia 31 lipca 2019 r. (wskazuje na to chociażby kwota zaciągniętej pożyczki), a jedynie z powodów omyłki pisarskiej wskazano częściowo błędny jej numer i datę zawarcia. Numer pożyczki został zatem sprostowany w trybie prostowania omyłek pisarskich w orzeczeniu (postanowienie Sądu Okręgowego wydane na rozprawie w dniu 29 grudnia 2021r.), zaś datę popełnienia czynu Sąd Okręgowy poprawił w pkt I.3 wyroku.

- w zakresie czynu z pkt II a/o oskarżony stwierdził, że nie dokonał tego czynu, ponieważ małżonkowie G. w lutym 2019r. nie przekazali mu jakichkolwiek środków pieniężnych, a nadto nie uprawdopodobnili tego faktu np. poprzez przedstawienie umowy pożyczki, którą rzekomo zawarła A. G.. Oceniając ten zarzut należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy w całości podziela w tym zakresie ocenę wiarygodności zeznań P. G. dokonaną przez Sąd Rejonowy. Jednakże w celu dokonania pełnej oceny zasadności zarzutu oskarżonego Sąd Okręgowy wezwał A. G. do złożenia kopii umowy pożyczki, którą zaciągnęła A. G. i o której wspominał świadek P. G.. A. G. w odpowiedzi na wezwanie Sądu złożyła do akt sprawy kopię umowy o kredyt konsolidacyjny z dnia 21 listopada 2018r., z której wynika, że otrzymała na „potrzeby konsumpcyjne” 17.000 zł. Na tej podstawie należy uznać, że małżeństwo G. było w lutym 2019r. w posiadaniu gotówki, którą w kwocie 16.000 zł mogło przekazać oskarżonemu w okolicznościach opisanych w zeznaniach P. G.. Z

tych powodów Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu z pkt II a/o.

- oskarżony podniósł także, że pożyczki objęte czynami z pkt IV, VI, XVI, XVIII i XXV zostały spłacone w terminie, zatem oskarżony nie działał w tym zakresie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i winien być uniewinniony od popełnienia tych czynów. Sąd Okręgowy w toku postępowania odwoławczego zwrócił się do firm pożyczkowych i uzyskał od nich aktualne informacje co do ewentualnej spłaty zadłużenia z tytułu tych pożyczek. W zakresie czynów z pkt VI, VII, XVI i XIX ustalono, że pożyczki nie zostały spłacone w terminie, a jedynie w przypadku pożyczek objętych czynami z pkt IV, XVII i XVIII ustalono, że pożyczki te zostały spłacone w terminie. Z dokumentów ujawnionych w toku postępowania przed Sądem Rejonowym wynikało nadto, że pożyczka objęta czynem z pkt XXV nie została spłacona nawet w części (pismo z k. 476). Fakt spłaty pożyczek objętych czynami z pkt IV, XVII i XVIII wynikał z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania odwoławczego i nie był znany Sądowi Rejonowemu. Sąd Okręgowy uwzględnił zatem tę okoliczność i w wyroku zmienił opis czynów z pkt IV, XVII i XVIII w ten sposób, że wyeliminował z opisu tych czynów sformułowanie o tym, że oskarżony nie dokonał spłaty rat przyznanych pożyczek. Zmiana ta podyktowana była potrzebą rozwiania wątpliwości co do zaistniałego faktu spłaty tych pożyczek, gdyż analiza wyłącznie treści zaskarżonego wyroku prowadziłaby do błędnego wniosku, iż także te pożyczki nie zostały

splacone. Niemniej fakt spłaty tych pożyczek nie dekompletuje znamion czynu zabronionego przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem, zatem nie powstała żadna podstawa do zmiany wyroku zgodnie z wnioskiem oskarżonego, tj. zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia tych czynów. Podkreślić bowiem należy, że w sprawie oskarżony dokonał zarzuconych mu czynów, gdyż podszywając się pod osoby pokrzywdzonych wprowadził w błąd przedstawicieli firm pożyczkowych i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez firmy pożyczkowe, a jednocześnie naraził pokrzywdzonych na konieczność spłaty tych pożyczek. Fakt spłaty jedynie trzech z kilkunastu zaciągniętych pożyczek nie wskazuje na dobrą wolę oskarżonego, a jedynie było elementem szerszego planu działania oskarżonego, który spłacał pierwsze chronologicznie pożyczki, aby „zbudować” pozytywną opinię pokrzywdzonych jako wiarygodnych pożyczkobiorców i ponownie zaciągnąć na ich szkodę kolejne pożyczki w wyższej już kwocie.

- w zakresie czynów z pkt IV-XV a/ o oskarżony podniósł, że nie mógł wprowadzić w błąd przedstawicieli firm pożyczkowych, gdyż P. G. składał sam wnioski pożyczkowe, a następnie osobiście potwierdzał dane zawarte we wnioskach korzystając z numeru (...). Zdaniem oskarżonego, wskazany numer telefonu należał do P. G., zatem oskarżony nie dopuścił się ww. czynów. Oceniając ten zarzut należy stwierdzić, że z dokumentacji bankowej zgromadzonej w zakresie tych czynów wynika, że wnioski o udzielenie pożyczek objętych tymi czynami zostały złożone

za pośrednictwem internetu, bez nawiązywania kontaktu telefonicznego z wnioskodawcą. Oskarżony był w posiadaniu wszystkich niezbędnych danych osobowych P. G., zatem, bez angażowania w swe działania pokrzywdzonego, oskarżony był zdolny do wnioskowania o udzielenie tych pożyczek, zaś z analizy materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że oskarżony samodzielnie dokonał zarzuconych mu ww. czynów.

- w zakresie czynu z pkt XXVI a/ o oskarżony stwierdził, że odebrał jedynie jeden z telefonów opisanych w zarzucie, a następnie do 6 lipca 2020r. opłacał rachunki związane z użytkowaniem tego telefonu. Zdaniem oskarżonego, fakt opłacania rachunków winien wpłynąć na zmniejszenie rozmiaru wyrządzonej szkody. Oceniając ten zarzut należy stwierdzić, że dowody przeprowadzone w toku postępowania odwoławczego (pismo firmy kurierskiej DPD i dokumenty potwierdzające odebranie paczek oraz uzupełniające zeznania I. R.) stanowią podstawę do uznania zarzutu oskarżonego za bezpodstawny. Otóż z tych dowodów wynika, że wprowadzie jako osoba uprawniona do odbioru przesyłek została wskazana I. R. i jej ówczesny adres zamieszkania, to jednak w formularzach odbioru przesyłek jako telefon kontaktowy został wskazany jedynie numer telefonu użytkowanego przez oskarżonego, a zatem z oskarżonym kurier dokonywał ustaleń w zakresie odbioru przesyłek adresowanych do I. R.. Nadto ze wskazań GPS wynika, że do odbioru dwóch pozostałych przesyłek (zawierających telefony, których odbiór kwestionuje oskarżony)

doszło co prawda w miejscowości, w której zamieszkiwała I. R., jednakże na innej ulicy. Wobec kategorycznych twierdzeń świadka I. R., że nie odebrała przedmiotowych przesyłek od kuriera należy uznać, że jedynym wnioskiem, który można wysnuć z okoliczności sprawy, jest stwierdzenie o odebraniu tych przesyłek przez oskarżonego, który udał się w dniu 01 kwietnia 2020r. do miejscowości J., gdzie odebrał przedmiotowe telefony od kuriera. Odnosząc się natomiast do twierdzeń oskarżonego o regulowaniu przez oskarżonego rachunków za użytkowanie jednego z telefonów przez okres 3 miesięcy należy stwierdzić, że czyn z pkt XXVI dotyczy wyłącznie rozporządzenia mieniem w postaci telefonów, zatem okoliczność wywiązywania się oskarżonego z zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych pozostaje bez znaczenia dla możliwości przypisania oskarżonemu winy w zakresie tego czynu.

- oskarżony podniósł także zarzut bezpodstawnego oddalenia przez Sąd Rejonowy wniosków dowodowych zawartych w piśmie z dnia 13 lipca 2021r. (k. 924-926) postanowieniem z dnia 07 września 2021r. Oceniając ten zarzut należy stwierdzić, że decyzja procesowa Sądu I instancji w tym zakresie była błędna, gdyż w kontekście zgromadzonego w toku postępowania przygotowawczego materiału dowodowego nie jest przekonywujące stwierdzenie o tym, że wszystkie zgłoszone wnioski dowodowe są nieprzydatne do stwierdzenia podnoszonych okoliczności. Należy przypomnieć, że oskarżony w przedmiotowym piśmie zawarł 8 wniosków dowodowych. Wprawdzie w dacie

złożenia wniosku przez oskarżonego nie było możliwe uzyskanie danych o logowaniu jego telefonu w marcu 2019r. (z uwagi na 12 miesięczną retencję tego rodzaju danych), to jednak żądanie oskarżonego, aby wezwać A. G. do złożenia kopii umowy pożyczki, aby zażądać informacji od firm pożyczkowych co do faktu spłaty pożyczek objętych aktem oskarżenia, aby zażądać informacji od (...) dotyczących okoliczności odebrania przesyłek zawierających telefony komórkowe, dotyczyło istoty sprawy, zaś realizacja tych wniosków mogła skutkować dokonaniem ustaleń faktycznych korzystnych dla oskarżonego. Sąd Okręgowy dostrzegając częściową zasadność zarzutu oskarżonego, w toku postępowania odwoławczego zrealizował większość wniosków dowodowych oskarżonego, za wyjątkiem tych wniosków, w zakresie których zgromadzony materiał dowodowy zawierał dane, o których uzyskanie ubiegał się oskarżony składając wnioski dowodowe. W zakresie pożyczki objętej zarzutem z pkt XXV informacja o braku spłaty tej pożyczki znajdowała się w aktach sprawy (k. 476), zatem w tym zakresie nie zaistniała potrzeba ponownego zwracania się o uzyskanie informacji co do spłaty pożyczki. Pozbawiona znaczenia była także okoliczność, czy oskarżony opłacał rachunki telekomunikacyjne związane z użytkowaniem jednego z telefonów, gdyż wysokość zadłużenia z tytułu zawartej umowy o usługi telekomunikacyjne nie stanowiła znamienia czynu z pkt XXVI a/ o, zaś sam oskarżony przyznał, że zaprzestał spłacania rachunków z dniem 6 lipca 2020 r.

- oskarżony nadto zakwestionował zasadność nałożenia na niego obowiązku naprawienia szkody zgodnie z pkt III wyroku twierdząc, że T. S. nie doznał szkody majątkowej, a jedynie firmy pożyczkowe, zaś P. G., T. S. i I. R. nie regulowali zobowiązań wynikających z czynów popełnionych przez oskarżonego. Analizując ten aspekt sprawy należy stwierdzić, że fakt niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy przez pokrzywdzonych wskazanych w pkt III wyroku (za wyjątkiem T. S.) nie budzi wątpliwości ani co do faktu ani co do wysokości tego rozporządzenia, zatem Sąd Okręgowy w tym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok uznając zarzuty oskarżonego za bezzasadne. Odmiennie natomiast Sąd ocenił zarzut oskarżonego w zakresie orzeczenia naprawienia szkody na rzecz T. S.. Otóż z akt sprawy nie wynika, aby T. S. spłacił w całości lub w części pożyczki objęte czynami przypisanymi oskarżonemu, a popełnionymi na szkodę tego pokrzywdzonego. Z tych względów oświadczenie pokrzywdzonego złożone na rozprawie, iż „ze wszystkich umów zapłaciłem ze 3 tys. zł” (k. 948v) nie dotyczy umów pożyczek objętych tym postępowaniem karnym, zatem bezpodstawne było zasądzenie na jego rzecz od oskarżonego kwoty 3.000 zł tytułem naprawienia szkody. Na marginesie należy jedynie dodać, że wadliwe jest orzekanie naprawienia szkody bez odwołania się do konkretnego czynu, którego popełnienie skutkowało powstaniem obowiązku naprawienia szkody.

- na zakończenie oskarżony stwierdził, że uwzględnienie

<p>podniesionych przez niego zarzutów apelacji skutkować powinno wymierzeniem mu znacznie łagodniejszej kary wskutek ujawnienia okoliczności łagodzących i uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia części zarzuconych mu czynów. Odnosząc się do tego zarzutu należy stwierdzić, że zarówno kary jednostkowe jak i kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu nie razi swą rażącą surowością, zatem w sprawie nie istniały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie wysokości tej kary.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynów z pkt II, IV, VI, XVI, XVII, XVIII, XIX, XXV aktu oskarżenia - o zmianę kwalifikacji prawnej czynów opisanych w pkt V, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV aktu oskarżenia; - o uchylenie obowiązku naprawienia szkody wobec P. i A. G. i T. S., - o zmianę wyroku w zakresie czynu z pkt I i III wyroku poprzez wymierzenie za te czyny, z zastosowaniem art 37a kk, kary roku ograniczenia wolności; - o zmianę wyroku w zakresie czynów od pkt IV do XXVIII (za wyjątkiem czynów, od których oskarżony zostanie uniewinniony) poprzez wymierzenie, z zastosowaniem art 37b kk w zw. z art 91 par 1 kk kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny 	

<p>kary roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności;</p> <p>- wymierzenie na podstawie art 91 par 2 kk kary łącznej 6 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat kary ograniczenia wolności;</p> <p>- ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- zarzuty apelacji oskarżonego nie zostały uwzględnione zarówno w zakresie winy jak i kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu, zatem w sprawie nie powstały przesłanki uzasadniające uwzględnienie wniosków apelacji</p> <p>- Sąd Okręgowy jedynie częściowo uwzględnił wniosek apelacji o uchylenie obowiązku naprawienia szkody, gdyż zarzut w części dotyczącej T. S. okazał się zasadny</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	<p>zmiana daty popełnienia czynu z pkt XIX a/o</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>uważna analiza dokumentacji bankowej doprowadziła do dokonania z urzędu zmiany daty popełnienia czynu z pkt XIX aktu oskarżenia. Data czynu jest istotnym elementem opisu czynu, zatem Sąd Okręgowy dokonał zmiany wyroku w tym zakresie uznając, że zmiana ta nie mogła zostać dokonana poprzez sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku.</p>	

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>cały wyrok skazujący za wyjątkiem zmian dokonanych w wyroku Sądu Okręgowego</p>	
<p>Związłe o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>w sprawie nie zaistniały podstawy do zmiany wyroku zgodnie z wnioskami apelacji</p>	
<p>6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>- zmiana opisu czynów z pkt IV, XVII i XVIII a/o - zmiana daty popełnienia czynu z pkt XIX a/o - wyeliminowanie z pkt III zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody na rzecz T. S.</p>	
<p>Związłe o powodach zmiany</p>	
<p>- w tym zakresie apelacja oskarżonego zasługiwała na uwzględnienie, nadto podstawa zmiany daty popełnienia czynu z pkt XIX wynikała z treści dokumentacji bankowej</p>	

<p>6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>	

5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	<p>- apelacja oskarżonego w zasadniczej części nie została uwzględniona, zatem zgodnie z art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk winien ponieść koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w całości.</p> <p>- jednakże mając na uwadze fakt pobytu oskarżonego w zakładzie karnym oraz perspektywę odbycia kary pozbawienia wolności wymierzonej w tej sprawie Sąd Okręgowy uznał, że w sprawie zachodzą podstawy do zwolnienia oskarżonego w całości od zapłaty należnych od niego kosztów sądowych (art. 624 § 1 kpk).</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok za wyjątkiem czynów z pkt I, III, XXVII, XXVIII	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana